

УДК 821.111-3-93=161.2
К55

Перекладено за виданням:
Cobb A. Zoe's Rescue Zoo. The Lonely Lion Cub / Amelia Cobb. —
Nosy Crow Ltd : 2013. — 128 p.

This translation of Zoe's Rescue Zoo: The Lonely Lion Cub
is published by arrangement with Nosy Crow Ltd.

Переклад з англійської Михайла Шевченка

Розділ 1 Зоопарк Зої

Кобб А.
К55 Рятівні зооісторії. Самотнє левенятко / Амелія Кобб;
пер. з англ. М. Шевченка. — Х. : АССА, 2026. —
128 с. : іл. — (Серія «Читай та відкривай»).

ISBN 978-617-8510-03-9 (укр.)

ISBN 978 0 85763 197 8 (англ.)

Пан Горацій подорожує світом і завжди привозить до свого Рятівного зоопарку тварин, які потребують допомоги. Маленька Зої та її мама-ветеринарка влаштовують їх у новій домівці і роблять усе, щоб тваринки були щасливі і здорові. Цього разу до Рятівного зоопарку потрапляє маленьке левенятко. Чи вийде в Зої вмовити грізного лева Леонарда взяти маля під опіку й замінити йому втрачену родину?

УДК 821.111-3-93=161.2

Text © Amelia Cobb 2013
Illustrations © Sophy Williams 2013
© ТОВ «Видавництво АССА»,
видання українською мовою, 2026

ISBN 978-617-8510-03-9 (укр.)
ISBN 978 0 85763 197 8 (англ.)

— Трууу! Тууурууум! Ту-ру-рурум!
Тихий ранок розітнуло розлоге тру-
біння. Воно було настільки гучне, що
в спальні Зої Паркер аж вікна забряж-
чали.

Дівчинка розплющила очі й широко
всміхнулася.

— Ну годі, годі! Я вже прокинула-
ся! — сказала вона.

Ще раз потягнувшись і поворушивши
пальцями ніг, вона зістрибнула з ліжка,

вдягла джинси й футболку з лелітками, а потім наділа гарний срібний ланцюжок із підвіскою у формі лев'ячої лапки, який завжди носила.

Розчесавши хвилясте каштанове волосся, Зої подивилася в люстерко й усмінулася. Під рамкою її дзеркала стирчало стільки листівок, що вона ледве себе бачила!

На кожній листівці були зображені різні екзотичні тварини: і граціозні газелі з африканської савани, і сором'язливе панденятко з гір Китаю, і зграйка сріблястих рибок-скалярій, що виблискували, ніби самоцвіти у водах Амазонки.

Коли ж знову гучно затрубило, дівчинка взула черевички й глянула на ліжко.

— Де ж ти, соньку? — прошепотіла вона. — Виходь-виходь, хай де б ти був!

Якусь мить панувала тиша.

Аж раптом ковдра в ногах ліжка заворушилася.

— Ага! — сказала Зої, коли маленький горбик поповз до узголів'я.

А потім ду-у-у-уже повільно з-під простирадла показалася пара пухнастих вушок, за ними — маленька м'якенька світло-сіра голівонька того, хто сонно

кліпав велетенськими золотавими очиськами. Зрештою з'явився довжелезний і гнучкий сірий хвіст.

— Ось ти де, Пискле! — пирснула дівчинка, коли з-під ковдри виповз крихітний мишачий лемур. — Прокидайся, час снідати!

— Піп! Піп! — радісно запищав маленький лемур, якому одразу ж перехотілося спати.

Весело попискуючи, він зістрибнув із ліжка просто Зої в руки. Вона всмінулася, пригорнувши свого пухнастого друга.

І знов залунало трубіння, від якого маленький лемур аж підстрибнув і перелякано вчепився в Зоїну футболку. Дівчинка знову розсміялася.

— Не хвилюйся, Пискле, це лише Оскар, — заспокоїла вона його й прочинила вікно.

Вид на вольєри з тваринами, що нагадували різнобарвні клаптики, викликав у Зої ще одну усмішку. Із її спальні було видно геть усе: і мерехтливе озеро бегемотів, і зарослі зеленою травою ділянки, де паслися смугасті зебри й високі пістряві жирафи, і ставок із рожевими фламінго, які стовбичили на одній нозі, і лапятий вітряк, що живив електрикою весь зоопарк, і навіть сусідній вольєр зі слонами.

Для дівчинки не було дивиною спати з лемуром, який уможувався на краю ліжка, чи бачити в саду слона. Адже вона жила в зоопарку свого дідуся!

— І тобі доброго ранку, Оскар! — радісно гукнула Зої.

У цю мить із-за блискучого фікуса висунувся кінчик довгого сірого хобота, а за ним — бивні, голова й величезні вуха африканського слона Оскара. Блиснувши розумними очима, він високо підніс хобот і помахав дівчинці.

— Турууум! — знову протрубив він.

— Ні, Оскаре, сьогодні ніякої школи. У мене канікули, — відгукнулася Зої. — Слухай, я до тебе пізніше зайду, добре? І принесу смаколиків, якщо зможу!

Слони здебільшого жують кору дерев, листя й траву, але дівчинка знала, що вони також обожнюють солодкі фрукти, як-от яблука та апельсини.

Оскар махнув вухами й востаннє радісно затрубив.

— Гарзд, спробую пошукати тобі бананів! — залилася сміхом Зої.

Проживання в Рятівному зоопарку було не єдиною дивовижною Зоїного життя. До всього вона мала особливу таємницю: вміла розмовляти з тваринами!

